

Oponentský posudek bakalářské práce Anny Holubové „Jez, dokud můžeš! Utváření těla, jídla a zdraví v komunitě feederismu“. Praha, Fakulta humanitních studií UK 2024, 52 s.

Bakalářská práce Anny Holubové se zabývá akademicky nepříliš akcentovaným fenoménem tzv. feederismu, který nahlíží z perspektivy medicínské antropologie. K výzkumu tohoto jevu využívá metodu digitální etnografie v kombinaci s polostrukturovanými rozhovory s aktéry, kteří se identifikují jako feedeři. Práce má standardní strukturu zahrnující teoretická východiska, metodologickou rozvahu a empirickou část.

Většinou vnímán formální rovinnou práce jako podružnou a v posudcích její hodnocení omezují na několik poznámek závěrem, nicméně v tomto případě se natolik promítla do kvality celé práce, že jí musím začít. Práci totiž charakterizuje především uspěchanost a z ní vyplývající nedotaženost, která vyústila ve zcela nedostatečnou závěrečnou editaci. Jak jinak si vysvětlit existenci pozn. č. 3 na s. 18 („Používá se v marketingu – doplň definici“), pozn. č. 7 na s. 19 („Přidat – Ariane Prohaska (?), Donna Simpson (?), Lesley L. Terry a Paul L. Vasey (?)") či věty „Z jiných studií o feederismu uvedu například studie XY o YX ukazují feederimus v YXZ" ze s. 19? Nejedná se však pouze o „zapomenuté“ pracovní poznámky, ale také o věty opakující se na různých místech textu – např. „Feeder feedee jak obdivuje (FA), tak povzbuzuje a uctívá, tak vykrmuje, a tedy i hmotně podporuje na její cestě za více hmoty/hmotou." uvedená ve dvou různých odstavcích na s. 29 či dokonce celý odstavec obsahující výpověď informátora Mariána uvedený nejprve na s. 42 a následně na s. 43. Lze jistě pominout běžné překlepy nebo gramatické chyby, ale opakující se věty či chybějící slova již pomíjet nelze. V tomto světle pak jsou formální nedostatky poznámkového aparátu, jako je např. kombinace harvardského stylu odkazování a odkazování v poznámkách pod čarou, nebo chyby v bibliografii pouhými detaily.

Stejně nedotaženě působí na mnoha místech i obsahová stránka práce. Odkazy na zdroje v teoretické části práce jsou často pouze ojedinělé – zejména v podkapitolách „Zdravé tělo“ (s. 6-7) a „Nezdravé tělo“ (s. 7-8), podkapitola „Medicínská antropologie“ není dokonce ozdrojovaná vůbec. Kapitola „Feederismus v majoritních médiích“ (s. 18-21) by si zasloužila lépe propojit vztah médií a biomedicínské akademické diskurzu. Podobně by podkapitola „Identifikace“ (s. 24-34) potřebovala přestrukturovat, aby se zamezilo opakování informací a výklad se stal srozumitelnějším. Detailněji vysvětlit by také bylo vhodné aktérskou metaforu „bezpečnostní prověrky" (s. 26-27). Interpretace dat v empirické části není vždy dotažena, a to někdy až do té míry, že pouze parafrázuje výpověď informátorů (s. 47). Závěr (s. 49-50) pak namísto explicitní odpovědi na výzkumné otázky a diskuse s literaturou nabízí pouze stručné shrnutí dříve představených zjištění.

Abych však nebyl pouze kritický, práce má i řadu světlých stránek. Za prvé se věnuje zajímavému tématu, a i v této podobě jde za pouhý popis zkoumaného fenoménu směrem k otázkám tělesnosti, zdraví, nenormativnosti, disciplinace či stigmatizace. K tomu jí pomáhá dobré teoretické ukotvení, o něž se práce snaží opírat i při interpretaci empirického materiálu. Dobře je práce zpracovaná i po stránce metodologické, ať již se jedná o volbu jednotlivých metodologických postupů nebo o jejich popis. A jednoznačně výborně se práce vyrovnává s etickými otázkami, kde bych chtěl ocenit, že autorka netematizuje pouze bezpečí informátorů, ale i své vlastní. Oceňuji také zvládnutí nelehkého terénu, který si autorka zvolila, ať již s ohledem na jazyk či zejména na citlivost zkoumaného tématu. A ocenit je třeba i způsob, jakým o takto citlivém a zároveň kontroverzním tématu autorka dokáže psát. V neposlední řadě je důležité, že práce také přináší vhled do zkoumaného fenoménu, ačkoliv spíše pouze na deskriptivní úrovni.

Celkově tak považuji za velkou škodu, že práce není dotažená, protože je v ní vidět jednoznačný potenciál. Nicméně i přes zmiňované nedostatky se domnívám, že práce splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci a doporučuji ji proto k obhajobě. Vzhledem k výše zmíněným připomínkám ji však navrhuji hodnotit pouze jako **dobrou**.

V rámci obhajoby by mne zajímala odpověď na následující otázky:

- 1) Proč si zvolila jako informátory feedery a ne feedee? V textu jsem tuto informaci nikde nenalezl.
- 2) Jak se do výzkumu promítl její gender čili jak výzkum ovlivnilo to, že jako žena zkoumala muže?
- 3) Autorka ve vztahu k etice tematizuje i svou snahu ochránit sebe a nevystavit se odhalení své identity mimo komunitní weby. Jak v tomto ohledu promýšlela samotný fakt publikování bakalářské práce v digitálních depozitářích?

V Praze 14. 9. 2024

Mgr. Martin Heřmanský, Ph.D.